

Fietsende reclamekaravaan trekt volop de aandacht

Zingend van Kopenhagen naar Maastricht

Ze waren niet te missen: de mannen van het Cycling Team Grenzeloos Limburg. Via radio, tv, de krant en hun weblog kon je eind september volgen hoe ze de officiële WK-vlag per fiets overbrachten van Kopenhagen – waar op 25 september het WK Wielrennen werd verreden – naar Zuid-Limburg, waar het WK volgend jaar plaatsvindt. Ondanks alle nèt-geheelde botbreuken werden die 1200 kilometer niet zuchtend en steunend afgelegd, maar lachend, lol makend ennuuh.. zingend: 'dao kump de vaan weer aan - alle fitskes en de zaelkes gaon d'r achter aan - gans nao Limburg, want 't WK, ja, dat kump d'r aan - de waereld sjlut zich dao bie aan!'

Voor het eerst in de geschiedenis van de UCI werd de WK-vlag per fiets overgebracht van de ene naar de andere WK-locatie. Een primeur dus, voor onze sportieve collega's Bert Schmitz, Peter Driessen, Marcel Hendriks, Rob van Woudenberg, Frans Hollander, Pierre Raeven, William Timmermans, Raymond Creemers en Thijs Arts, en hun begeleiders Jan Bongaerts, Ankie Smeets, Henk van Elmpt en Jan Janssen. Nadat ze vorig jaar in de Tour for Life ruim € 40.000,- bij elkaar fietsten voor Artsen zonder Grenzen gingen ze opnieuw een grote uitdaging aan; namelijk

zoveel mogelijk reclame maken voor het WK Wielrennen 2012 in Zuid-Limburg. Vincent van der Stouwe (Stichting WK2012) en Pascale Gense (CWZ) van het 'PROMO-team' wisten de juiste prominenten op de juiste momenten te charteren, waardoor de tocht veel media-aandacht kreeg. De belevenissen van de teamleden kun je in geuren en kleuren nalezen op grenzelooslimburg.punt.nl. Wij pikten een paar leuke passages uit hun blog, en vroegen een aantal renners en verzorgers naar hun mooiste moment uit die bijzondere week.

[Directeur Stichting WK2012 Pé Diederens neemt de vlag in Maastricht in ontvangst van de luid zingende wielrenners. (Foto's Pascale Gense, Jan Bongaerts en Henk van Elmpt)]

Zondag 25 september: de dag van het WK, en dus van ons vertrek

Toen we aankwamen bij de hekwerken rondom de start van het WK bleken de zwaailichten op de inspectiewagen en de magneetplaat 'UCI World Championships 2012' op de motorkap voldoende om zonder probleem binnen te mogen. Vincent van der Stouwe wachtte ons op en dirigeerde ons meteen naar voren, tot zo'n 50 meter achter het peloton. Na de start van de profs was het tijd voor onze start. We stonden diverse cameramensen te woord en droegen vol verve de boodschap van onze missie uit: de liefde voor Limburg en de liefde voor de wielersport spatten er vanaf. UCI-directeur Pat McQuaid overhandigde vervolgens de officiële WK-vlag aan oud-wereldkampioen Jan Janssen, die hem in de vlaghouder achterop Peters fiets monteerde. Bij ons vertrek werden we uitgezwaaid door duizenden toeschouwers! Al zwaaiend naar het publiek genoten we van dit unieke moment; uniek voor de UCI, uniek voor Limburg en zeker uniek voor ons.

Zondag 2 oktober: de prominentendag

Om half elf kwamen we aan in Sittard: de eerste WK-gemeente. Van daaruit zouden we alle WK-gemeenten aandoen, vergezeld van vele bestuurders en prominenten uit de wielersport. In Sittard sloten burgemeester Sjraar Cox, gedeputeerde Antoine Janssen (die later door Marianne Vos in een indrukwekkend tempo de Bemelerberg op zou worden geduwd), Peter Winnen, Marianne Vos, Hennie Kuiper, Danny Nelissen en de club van 24 aan, waaronder Jan Krekels, Bennie Ceulen en Emile Frambach. Collega's Wim Fredrix en Paul Orbons fietsten ook mee, en in Heerlen sloot burgemeester Depla aan. Rond half vier kwamen we aan in Maastricht, waar we werden ontvangen door familie en collega's. Ja: we hebben het weer gefikst!

Momenten om nooit te vergeten

"Dat moment – daar bij die finish in Maastricht – was voor mij persoonlijk het mooiste moment van de hele week", zegt Frans Hollander. "Vooral omdat ik toen mijn vrouwtje weer in de armen kon sluiten."

William Timmermans: "Voor mij was de aankomst in Bad Segeberg in Duitsland het mooiste moment. Nadat we 30 km hadden omgereden, kwamen we dan eindelijk aan op een mooi, historisch plein waar we aan de lang verwachte lunch konden beginnen. Heerlijk! Maar eigenlijk was alles mooi: dankzij de goede sfeer in het team, de humor en het schitterende weer was dit de mooiste fietservaring van mijn leven. Vooral omdat het er een paar maanden geleden nog naar uitzag dat ik niet mee kon rijden. Bij een valpartij brak ik in mei mijn rechterpols én linkerhand, en met twee gips-

[De WK-vlag legde die 1200 kilometer echt per fiets af...]

[... en soms een stukje per boot.]

[Even snel lunchen, en dan snel weer verder.]

armen leek Kopenhagen-Maastricht moeilijk haalbaar. Ik ben heel blij dat ik toch mee heb kunnen fietsen!"

"Dat laatste geldt zeker ook voor mij", zegt Peter Driessen: "Alle voorbereidingen op onze tocht leken voor niets toen ik op 19 augustus viel en mijn heup brak. Niet eens tijdens een trainingsrit, maar gewoon op weg naar het Gouvernement. Ik zou eigenlijk zes weken op krukken moeten lopen, maar al na vijf weken bleek ik voldoende gerevalideerd om toch op de fiets te kunnen stappen. Als het niet ging, kon ik altijd in de volgwagen stappen, maar ik

heb de hele afstand kunnen fietsen, mede dankzij de goede massages onderweg!"

Jan Janssen: "Het was een aaneenschakeling van mooie momenten. En vaak ook spannende... zoals het moment waarop Jan Bongaerts en ik de auto verkeerd parkeerden bij de veerboot Rødbyhavn, en door een nors 'veerbootolmanneltje' direct werden aangesproken als terroristen. Jan Bongaerts werd zelfs een nachtje cel in het vooruitzicht gesteld, maar we hebben politie-inzet nog net kunnen 'wegmanagen'. Zoiets vergeet je nooit meer!"

Bij onderstaande foto's:

1 Zoals je van een echte reclamekaravaan mag verwachten, werd elke gelegenheid aangegrepen op WK2012-sleutel-hangers uit te delen.

2 Voet op Limburgse bodem.

3 En tot slot het mooiste moment: de aankomst op de Markt in Maastricht!

[UCI-voorzitter Pat McQuaid overhandigt de vlag aan oud-wereldkampioen Jan Janssen.]

